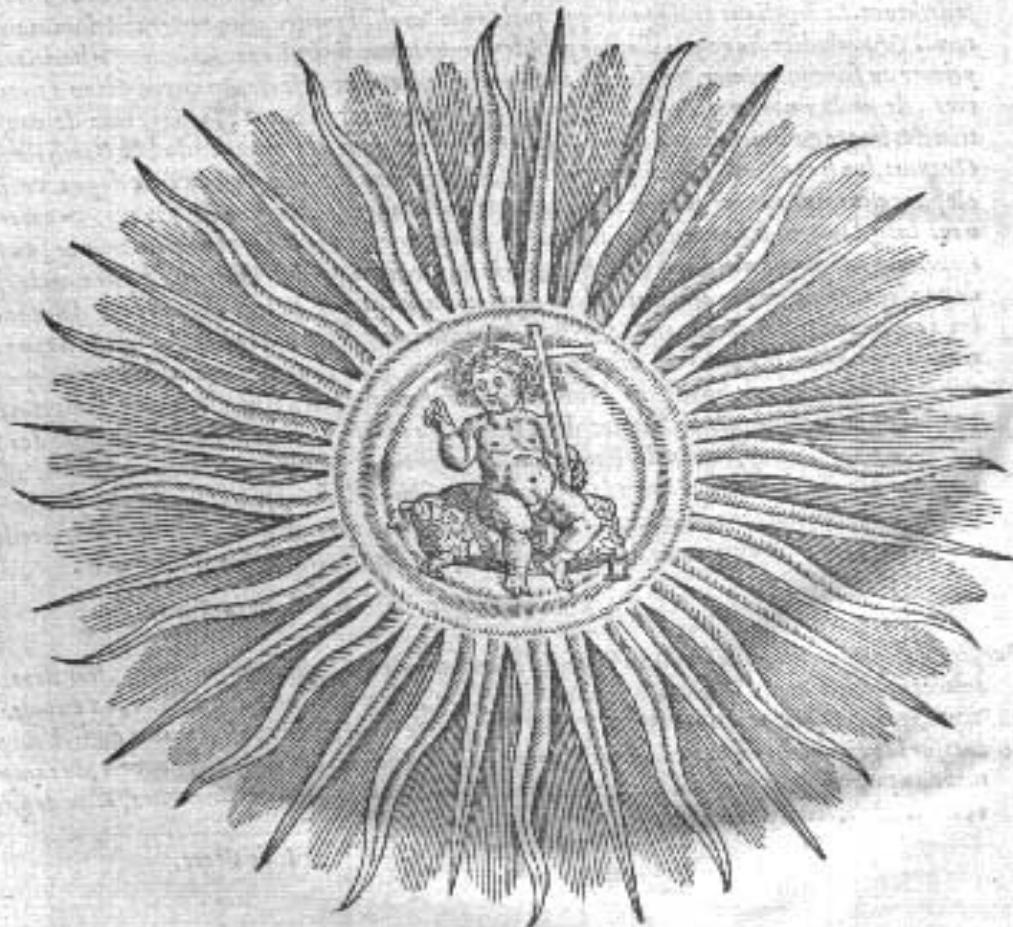

DECRETVM D·IVO NIS EPISCOPI CARNVTENSIS SEPTEM AC DECEM TOMIS SIVE PARTIBVS CONSTANS,

Scriptum quidem ante annos quadringentos quinquaginta, sed antehac nunquam in lucem æditum, nunc autem primùm diuulgatur cura ac studio Io. Molinæ Gandensis V. I. Doctoris & Regij Decretorum Lovanij professoris.

In sole posuit tabernaculum suum.

LOVANII

Excudebat Bartholomaeus Grauius Typographus Iuratus sibi, &
heredibus Arnoldi Birckmanni, An. M. D. LXI.
Cum gratia & Privilio Cesareo ad Decennium, & Regia Catholicæ
Majestatis ad annos octo.

COLL SOC IESV SA . . . LIN DONO REGVM

REVERENDO DEI=

QVE AMANTISSIMO PATRI AG

DOMINO, F. BERNARDO A FRESNEDA AB ARCA-

nisi confessionibus Regiae Catholicae Maiestati, Domino &

Mecenati suo colendissimo, Ioannes Molinæus eius

sdem Louanijs Decretorum professor.

S. D. P.

INTER ecclesiam & rem publicam, conuenientiam esse quādam & coniunctionem naturae, quam Graci *συμβολην* vocant, Reverende pater Confessor: & veteres rerum sacrarum scriptores memoriae prodiderunt: & nos indies varijs magnisque exemplis, proch dolor, ne longius ea petere necesse sit, satis superque edocemur. Evidēt hēc duo sacerdotium ac imperium (quibus humano generi, teste Iustiniano nostro maiora dona Deus nulla contulit,) cum vnius eiusdemq; corporis Christianæ inquam societatis, veluti membra sint: profectō fieri nequit, quin uno eorum affecto, labantēne, simul afficiatur, labatue & alterum.

Quod cum omnium minime ignoret Philippus Hispaniarum

Rex, Dominus ac princeps noster Clementissimus, eiusque prudentissimus senatus: recte sancto ac ordine, externis bellis iam defunctus, (qua: omnia ei ex totius populi omniumque reipub. ordinum, sententia, quin admiratione verius confecta sunt) nihil aquæ cogitat, quam ut compositis religionis quoque, tametsi ante sua tempora coortis, dissidiis, bisorem res publica: Christianæ Ianum, aliquando claudat, ratus, quod res est, totam hēc sacram adem patere, geminatq; eius portas, legis nempe ac religionis, sine rerum humanarum perinde ac diuinarum adaptatas fore, quoad in ecclēsia inefstini motus ac tumultus, personabunt. Porro ne quis hēc à me conficta, assentationiue ergo dicta esse fortè suspicetur, de multis vnum, alteriusne argumentum, non illud quidem præcipuum maximeque illustre, sed mihi notissimum, & ad institutum plurimū pertinens, habet adducere. Quantam enim curam instruandis hac in Academias literarum studiis, in iusto mox imperio, in difficultissimo quamvis ærari tempore, adhibuerit: omnia foræ, omnia theatra, omnes porticus, omnes denique Grammatices, Iuris, Medicinae Theologiaeque schole loquuntur. puta quarum professoribus vel mineral primus constituerit: vel adeo adauxerit, vt non iniuria author conditorque omnium prælectionum, vel ut verius dicam omnium disciplinarum parens, appellari possit. Ac ne dicam, vel in re medica vnam: vel in iuris prudentia binas, institutionum videlicet & Titulorum iuris, ab ipsis erectas fundamentis præfectiones, vetustiorib[us]que professoribus locupletata mirifice honoraria: ecquis non perspexit singulare Regis nostri erga religionem studium, velex eo, quod antiquæ Decretorum ac ordinariæ professioni (quam eruditionis portionem reliquis magis abiecam contemptuque iacere forte obseruarat) aliam nouam etiam quotidiam addiderit? In quam quidem cum omnibus alioquin probè constitutis firmatisque, nihil prater professorum, qui obrret, desideraretur: neque quis facile principio reperiatur, qui vel aliquantulum esset appositus, ipse hisce difficultatibus nihil communotus, perlitit nihil securus in sententia, adeo ut etiam extra hanc urbem, per provincias, qui id munere subiret, quarti vestigarique mandauerit. Quod tamen nolim eo à me dictum quicquam interpretetur, quasi id temporis nemo hic fuerit, in hanc functionem idoneus, verum quod is qui proculdubio, omnium etiam calculis erat aptissimus, qui que hanc prouinciam & cum sui laude, & cum auditorij fructu maximo fuerat procuratus, (quem virum honoris causâ nominare supersedeo) quod is, inquam, quantumvis rogatus, in annum suum inducere non posset, vt vel suscipiat, vel etiam suscepit initet. ita non tam deficientibus, quam recusantibus melioribus, postremum ventum est ad me, qui non solum Academia, huius penè toto, excesseram: verum etiam rei familiaris cogente angustia, Multis omnibus ferè iamdudum nuncium miseram. Quid multis opus est, en quō non me fa-

A PROLOGVS D. IVONIS CARNO-
TENSIS EPISCOPI, IN DECRETVM A SE CONCIN-
natum. & partibus seu libris septem ac decem digestum.

B

Xceptiones Ecclesiasticarum regularum, partim ex epistolis Romanorum Pontificum, partim ex gestis Conciliorum Catholicorum Episcoporum, partim ex tractatibus orthodoxorum patrum, partim ex institutionibus Catholicorum Regum, nonnullo labore in unum i cor- t opus adunare curauit, ut qui scripta illa, ex quibus ista excepta sunt, ad manum habere no poterit, hinc talitem accipiat, quod ad cōmodum cause

suæ valere perspexerit. A fundamento itaque Christianæ religionis, id est fide inchoantes, sic ea quæ ad sacramenta ecclesiastica, sic ea quæ ad i n- t institu- struendos vel corrigidos mores: sic ea quæ ad quæque negotia discu- endos. tienda vel definienda pertinent, sub generalibus titulis distincta conge- simus, vt non sit quærenti necesse totum volumen euoluere, sed tantum titulum generalem suæ quæstionis congruentem notare, & ei subiecta ca- pitula sine interpolatione transcurtere. In quo prudentem lectorem præ- monere congruum duximus, vt si forte quæ legerit, non ad plenum in- telleixerit, vel sibi inuicem aduersari existimauerit, non statim reprehendi-

C dat: sed quid secundum rigorem, quid secundum moderationem, quid secundum iudicium, quid secundum misericordiam dicatur, diligenter attendat: quæ inter se dissentire non sentiebat, qui dicebat: Misericor- diam & iudicium Cantabo tibi Domine. Et alibi: Vniuersæ via Domini, misericordia & veritas. Habet enim omnis Ecclesiastica disciplina principaliter hanc intentionem, vel omnem ædificationem aduersus sci- entiam Christi se erigentem destruere, vel ædificationem Dei, fidei veri- tate, & morum honestatem constantem construere: vel eandem si conta- minata fuerit, penitentiæ remedijs emundare. Huius ædificationis ma- gistra est Charitas, quæ saluti proximorum consulens, id præcipit aliis fieri, quod sibi quisque vult, ab alijs impendi. Quicunque ergo Eccle-

D siasticus doctor, ecclesiasticas regulas ita interpretatur aut moderatur, vt ad regnum Charitatis cuncta quæ docuerit, vel exposuerit, referat, nec peccat, nec errat: cum saluti proximorum consulens, ad finem sacris in- stitutionibus debitum peruenire intendat. Vnde dicit beatus Augustinus de disciplina ecclesiastica tractans: Habe charitatem, & fac quicquid vis. Si corripis, correpe cum charitate. Si parcis, parce cum charitate. sed in his adhibenda est summa diligentia, & mundandus oculus cordis, quatenus in puniendo, vel parcendo, sanandis morbis charitas sincera subueniat: & nemo ibi vñalium medicorum more, quod suum est querat: & Pro- pheticam illam reprobationem incurrat: Mortificabant animas quæ non moriebantur: & viuiscabant animas quæ non viuebant. Sicut enim

A

ratio

Chlorophyll a fluorescence was measured at 660 nm using a fluorometer (FMS-100; Hansatech Instruments, UK) equipped with a 450 nm excitation filter and a 660 nm emission filter. The instrument was calibrated with a standard solution of chlorophyll a (Sigma-Aldrich).

